Översättning.

Förslag till konvention (nr 55) angående redarens förpliktelser i fall sjöman drabbas av sjukdom, olycksfall eller döden.

Internationella arbetsorganisationens generalkonferens

vilken av styrelsen för internationella arbetsbyrån sammankallats till Genève och där samlats den 6 oktober 1936 till sitt tjugoförsta sammanträde,

och beslutit antaga vissa förslag angående redares förpliktelser i fall sjöman drabbas av sjukdom, olycksfall eller döden, vilken fråga är inbegripen under andra punkten på dagordningen för sammanträdet,

samt beslutit, att dessa förslag skola taga form av ett förslag till internationell konvention,

antager denna, den tjugufjärde dagen i oktober år ettusen niohundra trettiosex efterföljande förslag till konvention, som skall benämnas »Konventionen angående redarens skyldigheter, i fall sjöman drabbas av sjukdom eller olycksfall, 1936»:

Artikel 1.

1. Denna konvention äger tillämpning å varje person, som är anställd å ett fartyg, annat än krigsfartyg, registrerat i ett territorium, för vilket denna konvention gäller, och som i vanliga fall nyttjas i sjöfart till havs.

2. Medlem av internationella arbetsorganisationen må dock genom den nationella lagstiftningen medgiva undantag, som befinnas erforderliga beträffande:

a) personer anställda å:

(I) fartyg tillhörande offentlig myndighet, då fartyget icke nyttjas till handelssjöfart;

(II) kustfiskefartyg;

(III) fartyg med en bruttodräktighet understigande 25 ton;

(IV) träfartyg av primitiv byggnad, såsom »dhows» och »junks»;

b) personer anställda ombord av annan arbetsgivare än redaren;

c) personer som i hamn uteslutande användas till arbete med reparation, rengöring, lastning eller lossning av fartyg;

d) medlemmar av redarens familj;

e) lotsar.

Artikel 2.

1. Redarens förpliktelser skola täcka riskerna av:

a) sjukdom eller olycksfall, som inträffar mellan den i anställningsavtalet angivna tiden för inställelse i tjänsten och anställningens upphörande;

b) dödsfall till följd av sådan sjukdom eller sådant olycksfall.

2. Emellertid må den nationella lagstiftningen medgiva undantag för:

a) olycksfall som icke inträffat i fartygets tjänst;

b) olycksfall eller sjukdom, som är att tillskriva uppsåtlig handling, fel eller otillbörligt uppträdande av den sjuke, skadade eller döde;

c) sjukdom eller lyte, som avsiktligt fördolts vid anställningen.

3. Den nationella lagstiftningen må föreskriva, att redarens förpliktelser icke skola avse sjukdom eller därav direkt föranlett dödsfall, då den anställde vid tiden för anställningen vägrat att underkasta sig läkarundersökning.

Artikel 3.

Sjukvård och underhåll, som redaren enligt denna konvention har att bekosta, inbegripa:

a) läkarbehandling samt medicin och andra botemedel av lämplig beskaffenhet och i tillräcklig myckenhet;

b) kost och logis.

Artikel 4.

1. Redaren skall bekosta sjukvård och underhåll, till dess den sjuke eller skadade blivit botad eller sjukdomen eller arbetsoförmågan förklarats bestående.

2. Emellertid må redarens skyldighet att bekosta sjukvård och underhåll genom den nationella lagstiftningen begränsas till en tidrymd av minst sexton veckor, räknat från dagen för olycksfallet eller sjukdomens början.

3. Om i det territorium, där fartyget är registrerat, finnes ett system av obligatorisk sjukförsäkring, obligatorisk olycksfallsförsäkring eller ersättning för olycksfall i arbete, vilket omfattar sjöfolk, må dessutom genom den nationella lagstiftningen stadgas:

a) att redarens ansvarighet i förhållande till en sjuk eller skadad person skall upphöra vid den tidpunkt, då denne blir berättigad till sjukvård på grund av försäkrings- eller ersättningssystemet;

b) att redarens ansvarighet skall upphöra vid den tidpunkt, då enligt lag rätt till sjukvård på grund av försäkrings- eller ersättningssystemet inträder för dess förmånstagare, och detta även om den sjuke eller skadade icke omfattas av systemet, dock allenast försåvitt han icke är utesluten därifrån på grund av inskränkning, som särskilt avser utländska arbetare eller arbetare, vilka icke äro bosatta i det territorium där fartyget är registrerat.

Artikel 5.

1. Medför sjukdomen eller olycksfallet oförmåga till arbete, skall redaren vara pliktig:

a) att betala full hyra, så länge den sjuke eller skadade kvarstannar ombord;

b) att, för den händelse den sjuke eller skadade är försörjningspliktig, från det han lämnar fartyget till dess han blivit botad eller sjukdomen eller arbetsoförmågan förklarats vara bestående, betala hela eller del av hyran i enlighet med vad som kan vara föreskrivet genom den nationella lagstiftningen.

2. Emellertid må redarens förpliktelse att betala hela eller del av hyran till person, som lämnat fartyget, genom den nationella lagstiftningen begränsas till en tidrymd av minst sexton veckor, räknat från dagen för olycksfallet eller sjukdomens början;

3. Om i det territorium, där fartyget är registrerat, finnes ett system av obligatorisk sjukförsäkring, obligatorisk olycksfallsförsäkring eller ersättning för olycksfall i arbetet, vilket omfattar sjöfolk, må dessutom genom den nationella lagstiftningen stadgas:

a) att redarens ansvarighet i förhållande till en sjuk eller skadad person skall upphöra vid den tidpunkt då denne blir berättigad till kontant ersättning på grund av försäkrings- eller ersättningssystemet;

b) att redarens ansvarighet skall upphöra vid den tidpunkt, då enligt lag rätt till sjukvård på grund av försäkrings- eller ersättningssystemet inträder för dess förmånstagare, och detta även om den sjuke eller skadade icke omfattas av systemet, dock allenast försåvitt han icke är utesluten därifrån på grund av inskränkning, som särskilt avser utländska arbetare eller arbetare, vilka icke äro bosatta i det territorium där fartyget är registrerat.

Artikel 6.

1. Redaren skall bära kostnaderna för hemförskaffning av sjuk eller skadad person, som till följd av sjukdomen eller olycksfallet landsatts under resan.

2. Hemförskaffningen skall ske till någon av följande hamnar:

a) anställningshamnen;

b) fartygets avgångshamn;

c) hamn i den sjukes eller skadades hemland eller i det land han tillhör;

d) annan hamn varom, med vederbörande myndighets godkännande, överenskommelse träffats mellan den sjuke eller skadade och befälhavaren eller redaren.

3. I kostnaden för hemförskaffningen skola inräknas alla utgifter för den sjukes eller skadades transport samt kost och logis under resan ävensom för hans underhåll, intill den för avresan bestämda tiden.

4. Om den sjuke eller skadade är i stånd att arbeta, må redaren befria sig från sin förpliktelse till hemförskaffning genom att bereda den sjuke eller skadade lämplig anställning ombord å fartyg, destinerat till någon av de hamnar, som angivas i 2 mom. av denna artikel.

Artikel 7.

1. Vid dödsfall skall redaren betala begravningskostnaderna, om dödsfallet inträffat ombord eller i land och den avlidne vid sin död varit berättigad till vård på redarens bekostnad.

2. Genom den nationella lagstiftningen må föreskrivas, att begravningskostnader, som bestritts av redaren, skola, då försäkrings- eller ersättningssystemet omfattar sådana kostnader, ersättas honom av en försäkringsinrättning.

Artikel 8.

Den nationella lagstiftningen skall ålägga redaren eller hans ställföreträdare att föranstalta om tillvaratagande av egendom, som kvarlämnats ombord av sjuk, skadad eller avliden person, å vilken denna konvention äger tillämpning.

Artikel 9.

Den nationella lagstiftningen skall meddela bestämmelser, som trygga ett snabbt och billigt avgörande av tvister rörande redarens förpliktelser enligt denna konvention.

Artikel 10.

Redare må fritagas från de förpliktelser, som stadgas i artiklarna 4, 6 och 7 av denna konvention, i den mån dessa förpliktelser övertagas av offentlig myndighet.

Artikel 11.

Denna konvention liksom den nationella lagstiftningen i vad den angår förmåner, som avses i konventionen, skola så tolkas och tillämpas, att likställighet i behandling tillförsäkras alla sjömän utan hänsyn till nationalitet, hemort eller ras.

Artikel 12.

Intet i denna konvention skall inverka på lag, dom, sedvänja eller något avtal mellan redare och sjömän, som tillförsäkrar förmånligare villkor än dem, som stadgas i denna konvention.

Artikel 13—20.

(Dessa artiklar, vilka äro av samma lydelse som art. 7—14 i förslaget till konventionen (nr 53) angående kompetens hos fartygsbefäl, hava här uteslutits.)

Översättning.

Förslag till konvention (nr 56) angående sjukförsäkring för sjömän.

Internationella arbetsorganisationens generalkonferens

vilken av styrelsen för internationella arbetsbyrån sammankallats till Genève och där samlats den 6 oktober 1936 till sitt tjugoförsta sammanträde,

och beslutit antaga vissa förslag angående sjukförsäkring för sjömän, vilken fråga inbegripes i andra punkten på dagordningen för sammanträdet,

samt beslutit, att dessa förslag skola taga form av ett förslag till internationell konvention,

antager denna, den tjugofjärde dagen i oktober år ettusen niohundra trettiosex efterföljande förslag till konvention, som skall benämnas »Konventionen angående sjukförsäkring för sjömän, 1936»:

Artikel 1.

1. Varje person som i egenskap av befälhavare, medlem av besättningen eller eljest är anställd ombord å ett fartyg, annat än krigsfartyg, registrerat i ett territorium, för vilket denna konvention gäller, och som nyttjas i sjöfart till havs eller havsfiske, skall vara underkastad obligatorisk sjukförsäkring.

2. Medlem av internationella arbetsorganisationen må dock genom den nationella lagstiftningen medgiva undantag, som befinnas erforderliga beträffande:

a) personer som äro anställda ombord å fartyg, tillhörande offentlig myndighet, då fartyget icke nyttjas till handelssjöfart;

b) personer vilkas hyra eller inkomst överskrider ett bestämt belopp;